

Bezoek SOMA

Op 13 mei 2014 vond de dodelijkste mijnramp - die ooit in Turkije heeft plaatsgevonden - plaats in Turkije, in de stad Soma. Op 13 mei 2017 werd de herdenking van deze ramp georganiseerd en was voor Wim Dekkers (WIS Industrie), Feride Kaykci (FNV en WIS Netwerk Vrouwen FNV) en Anya Wiersma (WIS Netwerk Vrouwen FNV) reden om naar Soma af te reizen. Samen met nabestaanden, vakbondskameraden en andere betrokkenen is deze verschrikkelijke ramp herdacht.

De herdenking was in alle opzichten erg indrukwekkend. De politie was in volle getale aanwezig, zelfs de ME was in volle bepakking zichtbaar. Ik had niet de indruk dat zij alleen aanwezig waren om onze veiligheid te garanderen tijdens de herdenking. De intimiderende werking van de aanwezige politiemacht incl. waterkanonnen is me ook niet ontgaan. Dit was ook één van de redenen dat er minder mensen bij de herdenking aanwezig waren.

Verschillende groepen mensen liepen rond met vlaggen en spandoeken, verschillende leuzen werden geroepen zoals 'het vuur van SOMA zal het kapitalisme laten doven'. En 'nooit zullen wij de 301 overleden vergeten'.

We hebben gesproken met mijnwerkers die na de ramp zijn ontslagen omdat zij de misstanden in de openbaarheid meldden. 1 mijnwerker heeft op dit moment nog steeds geen ander werk en is nu een zgn. dagloner. Iedere dag hopen op een klus zodat hij zijn gezin eten kan geven en de huur kan betalen.

301 is het officiële getal dat wordt genoemd door de regering. Echter, er zijn geruchten dat er veel meer mensen zijn omgekomen. Dit hoorden we van de mensen uit Soma zelf en dit gerucht is ook op internet te vinden. Ieder lijk had een nummer maar veelal werd hetzelfde nummer gebruikt, dit om niet geregistreerde mijnwerkers te verhullen. Niet iedere mijnwerker stond als zijnde werknemer geregistreerd wat overigens in heel Turkije een probleem is. 45% van de werkende klasse staat niet geregistreerd, hoorde ik van vakbondskameraden. Werkgevers zijn dit wel verplicht maar willen geen premies afdragen. Controle en handhaving ontbreken waardoor werkgevers vrij spel hebben.

Na de herdenking hebben we de begraafplaats bezocht waar een deel van de omgekomen mijnwerkers begraven ligt. Dit maakte op mij grote indruk. Naast een eigen graf heeft iedere mijnwerker een eigen gedenksteen waarop een licht kan worden ontstoken.

Op zondag, de tweede dag vond het vrouwenseminar plaats. Het doel van deze bijeenkomst was onder meer om de vrouwen van de omgekomen mijnwerkers hun verhaal te laten doen, solidariteit te betuigen, ervaringen uit te wisselen. Wim heeft iets verteld over het mijnwerkersproject en de methodiek 'train de trainer' en zelf heb ik op hoofdlijnen iets verteld over de positie van vrouwen in Nederland. Het was een goed samenzijn waarbij vele emoties voorbij kwamen.

Verslag: Anya Wiersma (WIS Netwerk Vrouwen FNV)

Meer informatie over de mijnramp:

<https://www.fnv.nl/over-fnv/internationaal/fnv-internationaal/nieuws/nieuwsarchief/2016/februari/geen-gerechtigdheid-nabestanden-mijnramp-turkije/>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Mijnramp_in_Soma